



Mederrene verzieninge en weungenot

Toe wij nog in een stoephuisie weunde gong aalles nog kallem en bedaord. De mellekboer, de slaoger, d'n bakker en de groenteboer kwamme gewoon aan de deur, deeje die ope en riepe aal nae gelang de waore die ze verkoche d'r aage naam. Een bel hadde me nie nôôdig. Laeter, toe me al drie kaainers hadde verhuisde me naer een flatjie in de Douwes Dekkerstraet. Een hêele vebetering, een huis met een bel aan de voordeur beneeje en ok vierhông nog is êên. Wat kan een mens met zukke klaainighaaidjies toch al grôôs weze hee? Wat aan ons weungenot ontbrak was faaitelijk 't gemis van een lift. Me hadde toe nog 'n kolekachel en deeje voor de hêele winter nog kole en aerepel op. Die bewaorde me in de kelder. Zôôdoende klomme me nooit mè lege hande aal die trappe op. Op d'n duur, je wor een daegchie ouwer en wier dà gesjouw toch 'n mietjie bezwaerlijk. We hadde de wind in de zaile mee, want we kregen een weuning toegeweze op de begaone grond in de Popeliehof. Een huis met een tuintjie voor en achter. We hebbe daer twêêndaartig jaer mè veul plezier geweund. We hoorde de veugeltjies fluite en konne mè mooi weer dikkels buite taofele. We zijn daer ok behoorlijk in leeftijd opgeklorne en wier 't tijd om is uit te kijke naer wat meer weungemak. De kans van ons leve kwam met de bouw van het appartemente gebouw 'Het Rondêl.' Op 't leste nippertie kregen me daer een zurregweuning aangebôoje op de zeuvende weunetaozie. We hebbe aaltijd graeg hông geweund dus die hôngte was gêen bezwaer. Een huis met een lift en bovedien een deurbel beneeje en êentjie bove. En nie aallêen een gewonen bel, maor een intercom. As 'r beneeje wor gebeld, dan kà je bove op een schaarempie zien wie d'r voor de deur staot en kanne

me die voor ze ope doen. Wat een luxe! Mor o wee, aalles is aan slijtaozie onderwurrepe, dat mooie systeem gong kepot. Toe wazze me inêêns nie meer te beraaike vanaf de begaone grond. As iemand bij ons binne wou komme mos tie tillefonisch toestemming vraege en mosse wij vanaf zeuehông naer beneejene om de deur ope te doen. Die toestand hê gelukkig maor twêê weke geduurd en nou hebbe me weer een haogelnieuwe interkom met 'n helder kleureschaarempie. Dus lieve bezoekers, jullie staon d'r as ie is bij ons aanbelt weer gekleurd op.

Jan van der Vlies